

इंद्रस्य इंद्रसंबन्धिनो जांबूनदं सुवर्णतन्मयात्पर्वतान्मेरोः गोपाययेति णिजंतस्य रूपं देवैरिति शेषः स्वार्थे वाणिच् आजमीढवंशे अपचितं पूजितं श्रेष्ठमित्यर्थः ॥ १६ ॥ ददस्व देहि ॥ १७ ॥ शौचं वाङ्मनः काय

इंद्रस्य जांबूनदपर्वताद्वैशृणोमिघोषंतवदेविगंगे ॥ गोपाययेमं सुभगे गिरिभ्यः सर्वाजमीढोपचितं नरेन्द्रं ॥ १६ ॥ ददस्व शर्म प्रविविक्षतोस्य शैलानि माञ्छैलसु
तेनृपस्य ॥ उक्ता तथा सागरगांसविप्रो यत्तो भवस्वेति शशासपार्थं ॥ १७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपूर्वोयं संभ्रमो लोमशस्य रुणां च सर्वैरक्षतमाप्रमादं ॥
देशोत्थं दुर्गतमोमतोस्य तस्मात्परं शौचमिहाचरध्वं ॥ १८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो ब्रवीद्भीममुदारवीर्यं रुणां यत्तः पालय भीमसेन ॥ शून्येऽर्जुनेऽस
न्निहिते च तात त्वामेव रुणा भजते भयेषु ॥ १९ ॥ ततो महात्मा स यमौ समेत्य मूर्धन्युपाघ्राय विमृज्य गात्रे ॥ उवाच तौ बाष्पकलंसराजामाभैः ष्टमागच्छतमप्रम
त्तौ ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीम० आरण्यके० तीर्थ० लोमश तीर्थयात्रायां कैलासादिगिरिप्रवेशे ऊनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ ७३ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अंतर्हितानि भूतानि बलवन्ति महांति च ॥ अग्निना तपसा चैव शक्यं गंतुं वृकोदर ॥ १ ॥ सन्निवर्तय कौंतेय क्षुत्पिपासे बलाश्रयात् ॥ ततो बलं
च दाक्ष्यं च संश्रयस्व वृकोदर ॥ २ ॥ ऋषेस्त्वया श्रुतं वाक्यं कैलासं पर्वतं प्रति ॥ बुद्ध्या प्रपश्य कौंतेय कथं रुणा गमिष्यति ॥ ३ ॥ अथ वा सहदेवेन धौम्येन च समं वि
भो ॥ सूतैः पौरोगवैश्चैव सर्वैश्च परिचारकैः ॥ ४ ॥ रथैरश्वैश्च ये चान्ये विप्राः क्लेशासहाः पथि ॥ सर्वैस्त्वं सहितो भीमनिवर्तस्वायतेक्षण ॥ ५ ॥ त्रयो वयं गमिष्यामो
लब्धा हाराय तव त्राताः ॥ अहं च नकुलश्चैव लोमशश्च महातपाः ॥ ६ ॥ ममागमनमाकांक्षन् गंगाद्वारे समाहितः ॥ वसेह द्रौपदीं रक्षन् यावदागमनं मम ॥ ७ ॥
॥ भीम उवाच ॥ राजपुत्री श्रमेणार्ता दुःखार्ता चैव भारत ॥ व्रजत्येव हि कल्याणी श्वेतवाह दिदृक्षया ॥ ८ ॥ तव चाप्यरतिस्तीव्रावर्तते तमपश्यतः ॥ गुडाकेशं म
हात्मानं संग्रामेष्वपलायिनं ॥ ९ ॥ किंपुनः सहदेवं च मां च रुणां च भारत ॥ द्विजाः कामं निवर्ततां सर्वे च परिचारकाः ॥ १० ॥ सूताः पौरोगवाश्चैव यंच मन्येत नो भ
वान् ॥ न त्वहं हातुमिच्छामि भवंतमिह कर्हि चित् ॥ ११ ॥ शैलेऽस्मिन् राक्षसाकीर्णेषु विषमेषु च ॥ इयं चापि महाभाग राजपुत्री पतिव्रता ॥ १२ ॥ त्वामृते पुरु
षव्याघ्रनोत्सहेद्विनिवर्तितुं ॥ तथैव सहदेवोयं सततं त्वामनुव्रतः ॥ १३ ॥ न जातु विनिवर्तेत मनोज्ञोऽहं त्वहमस्य वै ॥ अपि चात्र महाराज सव्यसाचि दिदृक्षया ॥ १४ ॥
सर्वे लालसभूताः स्म तस्माद्यास्यामहे सह ॥ यद्यशक्यो रथैर्गंतुं शैलोयं बहुकंदरः ॥ १५ ॥

शुद्धि ॥ १८ ॥ १९ ॥ जैष्ठमिति च्छेदः ॥ २० ॥

॥ इत्यारण्यके० नै० भा० ऊनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अंतर्हितानीति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥